

چالشها و راهکارهای جنبش کارگری رویدادهای جنبش کارگری در فروردین ماه

زینت میرهاشمی

بیکاری و عدم امنیت شغلی به موضوعی جدی تبدیل می شود. به طور مثال ۲۰۰ نفر از کارگران دانشگاه علوم پزشکی در فروردین ماه از کار اخراج شدند.

بر اساس یافته های تحقیقی، به چاپ رسیده در روزنامه اعتماد ۲۴ فروردین، «در پوشش از مجموع ۹۰۷۱ نفر کارگر در ۲۲ واحد، ۷۶۹۵ نفر یعنی ۸۴/۸ درصد به صورت قراردادی و ۱۳۷۶ نفر یعنی ۱۵/۲ درصد کارگران با قرارداد دائم وجود دارد.» در مورد قراردادهای فوق در کرمانشاه، همین روزنامه می نویسد: «در ۴۸ واحد بالای ۵۰ نفر ۷۷۵۹ نفر در آن کار می کنند که ۴۸۶۰ نفر یعنی ۶۲/۹ درصد کارگر قرارداد موقت وجود دارد.» در آذربایجان غربی: «نصف کارگران قراردادهای موقت دارند.» در گیلان: «از ۹۸۶۸ نفر کارگر ۳۰۷۹ نفر یعنی ۳۱/۲ درصد قرارداد موقت دارند.» در یزد: «از

تعیین حداقل دستمزد به مبلغ ۱۰۶ هزار و ۶۰۰ تومان از طرف شورای عالی کار، در پایان اسفند ماه سال گذشته به گسترش بیشتر فقر و نابسامانی کارگران دامن زده است.

در فروردین ماه، اعتراضهای کارگری پیرامون عدم دریافت حقوقهای عقب افتاده، بیکاری در پی تعطیلی تولید و کارخانه ها، فسخ قراردادهای دائم و تبدیل آن به قراردادهای موقتی و پیمانی کار، ادامه داشت. گسترش قراردادهای موقتی کار به ویژه در مشاغل دائم، از جمله راهکارهای جامعه کارفرمایان و دولت برای بهره‌وری بیشتر تولید است که طبقه کارگر ایران را به طور آشکار و مستقیم و در وحشیانه ترین شکل آن مورد استثمار قرار می دهد. این شکل قراردادها از یک سو باعث عدم تشکل یابی کارگران می شود که به دنبال آن ابزار مخالفت و اعتراض از کارگران گرفته می شود، از طرفی دیگر با ایجاد ناامنی شغلی، محافظه کاری و هراس از دست دادن کار، چشم اندازی روشن برای بهبود وضعیت کار را در کارگران ضعیف می کند.

با توجه به این که کارگاههای زیر ده نفر از شمول قانون کار خارج شده‌اند و با توجه به سیاستهای خصوصی سازی دولت که همراه با آن کارگران مانند ابزار کار فروخته می شوند، هیچ نهادی برای مهار صاحبان سرمایه وجود ندارد. قراردادهای موقتی کار برای یک ماه و در بهترین شکل آن برای یک سال بسته می شود. مثلا در مراکز درمانی، قراردادهای یک ماهه با کارگران بسته می شود. بر اساس داده های آماری، ۹۵ درصد کارگران قراردادی و پیمانی در مشاغل دائم کار می کنند. به طور مثال ۳۸ درصد از جمعیت ۱۰۰ هزار نفری کارگران استان قزوین، با قراردادهای موقت به کار مشغولند.

علی رضا محجوب عضو کمیسیون اجتماعی مجلس رژیم گفت که: «۴۲ درصد از کارگران ایران قراردادی هستند.» وی در رابطه با رشد این نوع قرارداد کار گفت: «طی سال گذشته ۶ درصد به جمعیت کارگران قراردادی افزوده شده است.»

در فرایند تبدیل قراردادهای کاری دائم به قراردادهای موقتی و پیمانی،

قراردادهای موقتی و آسیبهای ناشی از آن بسیار فزاینده است.

خودکشی در میان کارگران، از جمله آسیبهای ناشی از شرایط کاری در سرمایه داری عقب افتاده ایران است. از میان اخبار کارگری تقریباً در هر ماه به یک مورد خودکشی بر می خوریم. در فروردین ماه یکی از کارگران کارخانه میاندواب به رئیس کارخانه تیراندازی کرده و بعد در حضور کارگران دیگر با شلیک تیری در مغزش به زندگی اش پایان داد. کارگران کارخانه فوق قبلاً دست به حرکتی اعتراضی زده بودند.

عدم دریافت حقوق که از جمله بازتابهای تعطیلی و رکود تولید در ادامه سیاست خصوصی سازی است در فروردین ماه موجب حرکتی اعتراضی در چندین واحد تولیدی شده است. برای نمونه:

- بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران الکتریک رشت، روز چهارشنبه ۲۶ فروردین، در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایای خود از محل کارخانه تا اداره کل صنایع شهر رشت دست به راهپیمایی زدند. - کارگران کارخانه ظروف مقوایی استان قزوین، روز چهارشنبه ۲۶ فروردین در اعتراض به عدم دریافت حقوق عقب افتاده شان دست به یک گردهمایی اعتراضی زدند.

- ۳۳۰ نفر از کارگران شرکت «لرد» همدان، به دنبال تعطیلی کارخانه فوق، به مدت ۱۳ ماه بدون دریافت حقوق در بالاترین سطحی به سر می برند.

سه شنبه ۲۵ فروردین، مجلس لایحه ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی کشور را تصویب کرد. بر اساس این لایحه صندوق سازمان تامین اجتماعی به وزارت خانه تامین اجتماعی که قرار است ایجاد شود وابسته می شود. با قرار گرفتن مالکیت صندوق در دست دولت، نظارت و مشارکت کارگران در پیشبرد صندوق فوق از بین خواهد رفت. مورد فوق از جمله چالشهای جنبش کارگری با دولت در روزهای آینده خواهد شد.

۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگران در پیش است. در سال گذشته اجازه راهپیمایی به کارگران در ایران داده نشد. کارگران، علی‌رغم نداشتن اجازه رسمی دست به یک گردهمایی زدند. آنها اعلام کردند که برای رساندن صدای اعتراضشان به اجازه نیازی ندارند. با توجه به این که خامنه ای اعتصاب و راهپیماییهای اعتراضی کارگری را غیر شرعی و خلاف نظام دانسته است، امکان این که اجازه برای راهپیمایی تغو شود، وجود دارد. صفوف هر چه گسترده تر کارگران در خیابانهای ایران در روز جهانی کارگر همپای کارگران در جهان، گامهایی برای تشکل یابی و وحدت صنفی خواهد بود. روز جهانی کارگران بر همه کارگران، مزدبگیران، زحمتکشان و همه کسانی که سیستم سرمایه داری را پایان تاریخ انکشاف و مبارزه طبقاتی نمی دانند و به مدافعان سوسیالیسم مبارک باد.

به تدارک بزرگداشت اول

ماه مه بپردازیم

جعفر پویه

در حالیکه ملاحی حاکم بر ایران برای باقی مانده ذخیره ارزی که از محل فروش سرمایه های ملی مردم بدست آمده است، نقشه می کشند، در اوایل سال جدید قیمت بنزین به ۸۰ تومان افزایش پیدا کرد و همراه با آن نرخ خدمات و ارزاق عمومی نیز بالا رفت. این درحالی است که دستمزد کارگران با خط فقر فاصله بسیار دارد و حکومتگران غارتگر بدون پروایی از اعتراضات کارگری، آرامش بدست آمده را با کمک مزدوران خود در "خانه کارگر" دست سازشان و علی‌رضا محجوب، رئیس انتصابی آن، به ظاهر تحت کنترل دارند. قراردادهای موقت کاری و اخراج دسته جمعی کارگران در سال جدید به بهانه نوسازی کارخانه ها و بیکارسازی بیشتر کارگران، از نقشه های رژیم است که در ماههای آینده اجرا خواهد شد. باید جلو این خودسرانه‌های رژیم ضد بقیه در صفحه ۱۶